

EEN OCHTENDJE TREK.

Het is nacht. Langzaam dringt een irriterend geluid tot me door. Het komt van links. Half automatisch geef ik een klap in die richting en het geluid is afgelopen. Het blijkt de wekker te zijn. Godachten dwalen door mijn hoofd: fiets, brood, vogeltrek, laarzen, vogeltrek, goed weer, kijker, VOGELTREK. Ineens ben ik klaar wakker, sta naast mijn bed, maak me startklaar en spring op de fiets op weg naar mijn vogeltrekstekkie.

Het is een dag in oktober met een zwakke zuidelijke wind, droog weer en gelukkig geen mist. Dit is het ideale trekweer! Ik fiets door het duin naar de zeereep. Het is nauwelijks licht aan het worden. Behalve het zovende geluid van mijn fiets en de lucht die langs mijn oren bront, hoor ik slechts af en toe de roep van een merel of koperwiek en hier en daar de zenuwachtige pieproep van een heggenus.

Warngefietst kom ik eindelijk op de plaats van bestemming. Vlug de fiets weggelegd en een plaatsje gezocht tegen de noordhelling van een duinenrij, net onder het hoogste punt zodat ik niet als een silhouet afsteek. De duinenrij ligt loodrecht op de kust en dus dwars op de trekrichting van de vogels. Van noord naar zuid loopt een weg die de duinenrij doorsnijdt waardoor een soort "bergpas" is ontstaan. Ik ben benieuwd wat de vogels zullen doen wanneer zij op weg naar het zuiden deze duinen naderen. Zullen de trekkers steigen en rechtdoor vliegen of zich laten sturen en van de pas gebruik maken? Vanaf mijn zitplaats heb ik een mooi uitzicht over een dal dat zich naar het noorden toe voor mij uitstrekt.

Nu het licht geworden is kan ik zien dat de hemel geheel onbewolkt is. De trek begint op gang te komen en als eerste vliegen een paar veldleeuwerikken vrij hoog over; naast elkaar met grote onderlinge afstanden. Naarmate nu de tijd verstrijkt neemt het aantal overtrekkende vogels snel toe. Ook de uit het zuiden waaiende wind neemt wat toe en de vogels reageren hier op met lager te gaan vliegen.

Wat er op zo'n goede trekochtend overvliegt is haast te veel om op te noemen. Ringmussen in snelle troepjes voortdwarrelend en genengde zwermen van dansende vinken, kepen, groenlingen en sijzen. Af en toe een paar witte kwikstaarten met hun golvende vlucht en een enkele boe-

renzwaluw zich eenzaam reppend en vooral niet te laat weg te zijn. Dan weer veldleeuwerikken die nu in kleine meer kompakte groepjes met een rustig rukkerig gangetje tegen de wind op tornen. Verder de alom aanwezige spreeuwen in snelle opeengedrongen troepen de glooiingen van het landschap volgend en zodoende zo min mogelijk hinder van de tegenwind te ondervinden. Veel graspiepers trekken over die door voortdurend te roepen het onderlinge kontakt bewaren. Gemengde groepjes van zanglijster, koperwiek en merel trekken voorbij. Ook grote lijsters, die echter steeds in troepjes van één soort voorkomen. Dan nog kneuen, kauwtjes, Kievitten en houtduiven. Onverwachts snelt een sperwer voorbij, broederlijk neevliëgend met de grote stroon van trekvogels en zich geen tijd gunnend ze ook naar een veer te krenken.

Het valt mij op dat de vogels zich niet laten verleiden om door de "bergpas" te vliegen. Alleen de troepjes die binnen 20 m. vanaf de pas aankomen maken een kleine afwijking en gebruiken de pas op hun route. De andere vogels komen allenaal laag over het veld aanvliegen en stijgen op het laatste moment op om over de duinenrij te komen. Regelmatig komt het voor dat zij daarbij naar het hoofd ontwijken!

De trek is vroeg op gang gekomen en heeft zijn hoogtepunt om een uur of tien. Daarna neemt het geleidelijk af en om half twaalf wordt het opvallend stil in de lucht. Fel staat nu de zon aan de hemel. Niets ver-raadt meer dat een paar uur eerder de lucht vol zat met vogels. Toch hoor ik vogelzang en dat in oktober! Een boomleeuwerik laat hoog in de blauwe lucht zijn melodieuze liedje horen.

Ik stap weer op de fiets om naar huis te rijden. Bonte kraaien en kranvogels tref ik overal aan. Een groenpootruiter vliegt luid roepend over. In een groepje vlierstruiken ontdek ik een zwartkopje. Even verderop zingt een heggenus zijn vlugge titrische deuntje. Hier en daar bloeit zowaar een enkel duinroosje. Als je niet beter wist zou je zweren dat deze dag een voorjaarsdag is!

P.C. van Spanje, Anestelle 293, Zwanenburg.

